

הלבבות בלים פרק כא

א. החוטין היוצאין מן האריג, והחוטין שבתחלת היריעה ושכסופה, והן הנקראין נימין כמה שעורן: שלפדין, ושלסודרין, ושלסעיה, ושלפליון שלראש שש אצבעות. ושלחלוק שהוא קרוע מתחלתו ועד סופו, ואחר שלובשין אותו מקבצין אותו בלולאות שעור חוטיו עשר אצבעות.

ב. הסגוס והרדיד והטלית, שלוש אצבעות. וכל היותר על השעורין האלו הנוגע בו טהור, אף על פי שהבגד טמא במדרס או בשאר טמאות; ואין צריך לומר שאם נגעה טמאה ביתר, שהבגד טהור.

ג. נומי הכפח שלראש, והמסוה שמניחין הערביים על פניהם, והקלקין השזורין מן השער, והפנדה שלובש האדם על בשרו, והשמלה, והפרגוד שמניחין על הפתחים כמו פרכת נימיהן כל שהן.

ד. משקלת שנטמאת, הרי שנים עשר טפח מן החוט שלה חבור לה; וכל הנוגע בחוץ לשנים עשר טפח, טהור. ומשקלת שלחרשים, שמונה עשר טפח; ושלבנין, חמשים אמה. והיתר על מדות אלו אף על פי שהוא רוצה בקיומו, טהור. ומשקלת שלצידין, ושלצירין אפלו ארוכין כל שהן, טמאין.

ה. חוט מאזנים שלזהבים, ושלפלס, ושלשוקלי ארגמן טוב, שאוחז השוקל בו ותולה המאזנים מידו שלוש אצבעות. קנה שלה, וחוטין שלה כל שהן.

ו. חוט מאזנים שלמוכרי עששיות שלמתכות וכיוצא בהן, שלוש טפחים; קנה שלה וחוטין שלה, שנים עשר טפח.

ז. חוט מאזנים שלחנונים, ושלבעלי בתים טפח; קנה המאזנים והחוטין שלה, ששה טפחים. חוט מאזנים שלצמרים, ושלשוקלי זכוכית טפחים; קנה מאזנים והחוטין שלה, תשעה טפחים. והיתר על השעורין האלו, אינו חבור.

ח. החבל שמסרגין בו המטות, מאימתי הוא חבור למטה: משיסרג בו שלוש בתים. והנוגע בחבל מן הקשר ולפנים, טמא; מן הקשר ולחוץ עד שלוש אצבעות, טמא מפני שהן צרכו שלקשר, הרי הן מכלל המטה. וחוץ לשלוש אצבעות, טהור שאינו מצרך הכלי, שאפלו פסקו אין הקשר נתר.

ט. חבל היוצא מן המטה שהיא טמאה עד סוף ארבעה טפחים, הנוגע בו טהור: שאינו מצרפי המטה, לפי שאינו ראוי לכלום. מתחלת חמשה ועד סוף עשרה טמא, מפני שתולין בו את המטות; מעשרה ולחוץ טהור, מפני שהוא יתר על צרך המטה.

י. אבנט שלאריג שמקיפין אותו על המטה כדי לקבץ אבריה, והוא הנקרא מזרן, שהיתה קצתו יוצאה מן המטה עד עשרה טפחים, הרי הוא מצרפי המטה; יתר על עשרה, אינו מצרפי המטה. ומזרן שבלה אם נשאר ממנו שבעה טפחים כדי לעשות ממנו חבק לחמור, הרי זה מקבל טמאה.

יא. מטה שהיתה טמאה מדרס, ומזרן יוצא ממנה עד עשרה טפחים, הרי הוא אב טמאה כמטה והכל מדרס; מעשרה ולחוץ, הרי הוא כמגע מדרס. דרס הזב על המזרן היוצא

מַעֲשֶׂה וּלְפָנִים, הָרִי הַמָּטָה כָּלָה מִדֶּרֶס; מַעֲשֶׂה וְלַחוּץ, טְהוֹרָה.

יב. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, לְמִדֶּרֶס; אֲבָל לְשָׂאֵר טַמְאוֹת אֶפְלוּ מֵאָה אִמָּה, כָּלוּ חֲבוּר. פִּיּוּצָד: מִזֶּרֶן שֶׁהָיָה כְּרוּךְ עַל הַמָּטָה, וְהַכְּנִיס קִצְתּוֹ לְאַהֲלֵי הַמֶּת, אוֹ שֶׁנִּגַּע שָׂרָץ בְּקִצְתּוֹ, אוֹ שֶׁנִּפְלוּ מִשָּׁקִין טַמְאִין עַל קִצְתּוֹ נִטְמְאָת הַמָּטָה, וְאֶפְלוּ הָיָה הַקִּצָּה שֶׁנִּטְמָא יוֹצֵא מִן הַמָּטָה מֵאָה אִמָּה.

יג. מָטָה שֶׁהָיָה טַמְאָה מִדֶּרֶס, וְכָרוּךְ לָהּ מִזֶּרֶן הַכָּל טַמָּא מִדֶּרֶס; הִפְרִישׁוּ הַמָּטָה מִדֶּרֶס כְּשֶׁהִיתָהּ, וְהַמִּזְרֵן מִגַּע מִדֶּרֶס. הִיתָה טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה, וְכָרוּךְ לָהּ מִזֶּרֶן כָּלָה טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה; הִפְרִישׁוּ הִיא טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה כְּשֶׁהִיתָהּ, וְהַמִּזְרֵן טַמָּא טַמְאָת עָרֵב.

יד. הִיתָה טַמְאָה טַמְאָת עָרֵב, וְכָרוּךְ לָהּ מִזֶּרֶן הַכָּל טַמָּא טַמְאָת עָרֵב; הִפְרִישׁוּ הִיא טַמְאָה טַמְאָת עָרֵב כְּשֶׁהִיתָהּ, וְהַמִּזְרֵן טְהוֹר. טו. מָטָה שֶׁכָּרוּךְ לָהּ מִזֶּרֶן, וְנִגַּע בָּהֶן הַמֶּת הַכָּל טַמָּא טַמְאָת שְׁבַעָה; פִּרְשׁוּ, טַמְאִין טַמְאָת שְׁבַעָה. נִגַּע בָּהֶן שָׂרָץ וְכִיּוֹצֵא בּוֹ, טַמְאִין טַמְאָת עָרֵב; פִּרְשׁוּ, טַמְאִין טַמְאָת עָרֵב.

טז. כָּרַע שֶׁהִיתָה טַמְאָה מִדֶּרֶס, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַמָּטָה כָּלָה מִדֶּרֶס; פִּרְשָׁה הַכָּרַע טַמְאָה מִדֶּרֶס כְּשֶׁהִיתָהּ, וְהַמָּטָה מִגַּע מִדֶּרֶס.

יז. וְכֵן אִם הִיתָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַמָּטָה כָּלָה טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה, כָּאִלוּ נִגַּע הַמֶּת בַּכָּרַע שָׁלָהּ; וְאִם הָיָה עַל הַמָּטָה, טְהוֹרָה הַכָּרַע בְּכֻלָּהּ. וְאִם פִּרְשָׁה קֶדֶם הָיָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאָת שְׁבַעָה כְּשֶׁהִיתָהּ, וְהַמָּטָה טַמְאָה טַמְאָת עָרֵב.

יח. הִיתָה הַכָּרַע טַמְאָה טַמְאָת עָרֵב, וְחִבְרָה לַמָּטָה הַכָּל טַמָּא טַמְאָת עָרֵב. פִּרְשָׁה הִיא טַמְאָה טַמְאָת עָרֵב, וְהַמָּטָה טְהוֹרָה: שְׂאִין הַטַּמָּא טַמְאָת עָרֵב מִן הַמֶּת מִטַּמָּא אָדָם, וְלֹא פְלִים מִפְּנֵי שֶׁהוּא וְלֹד כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ. וְכֵן הָיָה בִּשְׁן שֶׁלַּמַּעֲדָר שֶׁנִּטְמָא בְּמֶת, וְאַחֵר כֵּךְ חִבְרוּ לַמַּעֲדָר.

הַלְבוֹת בָּלִים פֶּרֶק כב

א. כַּמָּה שְׁעוֹר הַבְּגָד לַהֲטָמָא: שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים עַל שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים לְמִדֶּרֶס, וְשְׁלוֹשׁ אֶצְבָּעוֹת עַל שְׁלוֹשׁ אֶצְבָּעוֹת מְכוֹנוֹת עִם הַמָּלָל לְטַמְאָת הַמֶּת אוֹ לְשָׂאֵר טַמְאוֹת.

ב. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּבִגְדֵי צֹמֶר וּפְשָׁתִים. אֲבָל בְּגָדִים שֶׁלְשָׂאֵר מִיָּנִין, אֵין מְקַבְּלִין טַמְאָה מִכָּל הַטַּמְאוֹת אֲלֹא אִם הָיָה בָּהֶן שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים עַל שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים אוֹ יָתֵר: שֶׁנֶּאֱמַר "אוֹ בְּגָד" (ויקרא יא, לב), מִפִּי הַשְּׁמוּעָה לְמַדּוֹ שֶׁבֹּא הַפְּתוּב לְרִבּוֹת שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים עַל שְׁלוֹשָׁה טַפָּחִים בְּשָׂאֵר בְּגָדִים.

ג. בַּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּקִרְעִים הַבָּאִים מִן הַבְּגָדִים. אֲבָל הָאוֹרֵג בְּגָד בְּפָנֵי עֲצָמוֹ כָּל שֶׁהוּא, הָרִי זֶה מְקַבֵּל שָׂאֵר טַמְאוֹת חוּץ מִטַּמְאָת מִדֶּרֶס, שְׂאִין מְקַבֵּל אוֹתָהּ אֲלֹא הָרָאוּי לְמִדֶּרֶס.

ד. הַבְּגָדִים הָעֹבִים בְּיוֹתֵר, כְּגוֹן הַלְבָּדִים וְהַנִּמְטִים הַקָּשִׁים,

או הבגדים הרכיני ביותר, כגון בגדי פשתן שלמצרים שהבשר נראה מתחתן אינן מקבלין טמאה, עד שיהיה בקרע שלושה טפחים על שלושה טפחים, בין למדרס, בין לשאר טמאות.

ה. כל הקליעות, מקבלות טמאה כבגדים: אחד הקולע חוטים ועשה אותן פוף, או האורג אותן ועשה אותן אבנט וכיוצא בו חוץ מקליעה שעושים אותה הצמרין לקשור בה הצמר, שהיא טהורה. הקלע שבית קבול אבן שבה אריג או עור, מקבלת טמאה: נפסק בית אצבע שלה, טהורה; נפסק בית הפקיע שלה בלבד, עדין היא בטמאתה.

ו. המכמורות והרשתות, מקבלין טמאה. והחרם מקבל טמאה, מפני הזוטו, מפני שעניי אותה השבכה דקין ביותר, והרי היא כבגד.

ז. העושה בגד מן החרם, טהור; מן הזוטו, מטמא. עשה חלוק מן המשמרת אם יש בו שלושה על שלושה, מקבל טמאה. משמרת שליין שבלת אם משמשת מעין מלאכתה ראשונה, טמאה; ואם לאו, טהורה.

ח. מטפחות הספרים המצירות אינן מקבלות טמאה, מפני שאינן משמשי אדם: שהרי ציורן מעיד עליהן, שלספר נעשו. ושאינן מצירות מטמאות בשאר טמאות, חוץ מטמאת מדרס, מפני שאומרין לו עמד ונעשה מלאכתנו, כמו שבארנו בענין טמאת משכב ומושב. וכסת הסבלין שמניחין על כתפיהן מפני המוט, מטמאה במדרס. ומשמרת שליין, אינה מטמאה במדרס.

ט. בגד שחשב עליו לצורות, אינו מקבל טמאה; בטל מחשבתו, הרי זה מקבל טמאה. בעל הבית שעשה מטפחות לחפות בהן כותלים ועמודים, אינן מקבלות טמאה. חלוק שהוא עשוי כסבכה כדי לשחק בו לשותי שכר, אינו מקבל טמאה. כפח שנתנו על הספר, טהר מלקבל טמאת מדרס; אבל מטמא במת ובשאר טמאות.

י. העושה אספלונית, בין על הבגד בין על העור אף על פי שיש בהן כשעור, טהורין. עשה להן מלגמה על הבגד אינו מקבל טמאה, שהרי נתלכלך ואינו ראוי; ועל העור מקבל טמאה, מפני שהוא מתקנח וראוי למשכב.

יא. מאימתי יקבל הבגד טמאה: משיארג בו שלוש אצבעות על שלוש אצבעות. וכל הכלים הנארגין במחט, כגון הפיס ואנפליא אין מקבלין טמאה, עד שתגמר מלאכתן. וכל הכלים הנעשין על גבי מחט, כגון מצודה כיון שעשה בהן בית קבול מלאכתן, מקבלין טמאה.

יב. סבכה שמניחין הבנות בראשיהן אם התחיל לעשות אותה מפיה אינה מקבלת טמאה, עד שיגמר קרקרתה; ואם התחיל בה מקרקרתה אינה מקבלת טמאה, עד שיגמר את פיה. ושבים שלה מקבל טמאה בפני עצמו, והחוטין שלה חבור להטמא ולטמא. וסבכה שנקרעה אם אינה מקבלת רב השער שלראש, טהורה.

יג. חלוק שלבגד, או שללבד, או שלגזיר מאימתי הוא גמר מלאכתו: משיפתח את פיו הגדול לפי גדלו, והקטן לפי קטנו.

ואם נטמא החלוק, מאימתי היא טהרתו: משיבֵּלָה, ואינו משמש מעין מלאכתו ראשונה. נשתיר בו רבו למעלה, עדין הוא בטמאתו; רבו מלמטה, טהור. ואם נקרע מבית פיו, טהור יד. העושה חגור מצדו שלבגד, ומצדו שלסדין אינו מקבל טמאה, עד שימלל שפתותיו; עשהו מאמצע הבגד, ומאמצע הסדין אינו מקבל טמאה, עד שימלל מצדו השני. חגור שבלו צדדיו, ואמצעיתו קימת טמא. שפה שפרשה מן הבגד, והתקינה לחגור בה את מתניו מקבלת טמאה, מפני שהיא כאבנט.

טו. טלית שלעני שבלת אם היו רב שפתותיה קימות אף על פי שאין בה שלוש על שלוש בריא, הרי זו מקבלת טמאה. אין שפתותיה קימות אם יש בה שלוש אצבעות על שלוש אצבעות חזק ובריא, מקבלת טמאה; ואם לאו, אינה מקבלת טמאה. וכן שאר בגדי עניים.

טז. מטליות שאין בהן שלושה טפחים על שלושה טפחים, אינן מקבלות טמאה. ואם חשב עליהן והכינן מקבלין טמאה, עד שיהיו פחות משלוש על שלוש: שכל פחות משלוש אצבעות על שלוש אצבעות אינו מקבל טמאה כלל, ואף על פי שהכינו.

יז. פחות משלושה טפחים על שלושה טפחים שהתקינו לפקק בו את המרחץ, ולנער בו את הקדרה, ולקנח בו את הרחים, וכיוצא באלו אם השליכו באשפה, אינו מקבל טמאה. תלהו בבגדו או הניחו אחורי הדלת הרי זה כמי שהניחו בתוך בגדיו, ועדין הוא חשוב אצלו ומקבל שאר טמאות: חוץ מטמאת מדרס, שהרי הוא פחות משלושה טפחים.

יח. שלושה טפחים על שלושה טפחים שהיה משלך באשפה אם היה בריא כדי לצרר בו רבע הקב מלח גס, ולא יקרע הרי זה מטמא במדרס; ואם לאו, אינו מטמא. אבל אם היה בבית אם היה בריא, אף על פי שאינו יכול לצרר בו מלח, או שהיה צורר מלח, ולא היה בריא הרי זה טמא מדרס.

יט. שלושה על שלושה שנקרע, ולא הבדלו הקרעים אם נותנו על הכסא, וכשישב עליו יגע בשרו בפסא הרי זה טהור; ואם לא יגע, הרי זה מטמא במדרס.

כ. שלוש אצבעות על שלוש אצבעות שנמקה ממנו אפלו חוט אחד, או שנמצא בו קשר, או שני חוטין מתאימין הרי זו טהורה.

כא. שלוש אצבעות על שלוש אצבעות שהשליכה על האשפה, טהורה; החזירה, מקבלת טמאה. לעולם השלכתה מטהרתה, והחזרתה מטמאתה: חוץ משלארגמן, ושלזהורית טובה שאפלו היתה על האשפה הרי היא מקבלת טמאה, מפני שהיא חשובה.

כב. שלוש אצבעות על שלוש אצבעות שנתנה בפרור, או שעשיה כדור בפני עצמה טהורה; אבל שלושה טפחים על שלושה טפחים שנתנו בפרור הרי הוא כמות שהיתה, ומטמא במדרס. עשהו כדור בפני עצמו אינו מטמא במדרס, שהרי התפר ממעטו משלושה על שלושה.

הלבנות בלים פֶּרֶק כג

א. המפץ הוא המחצלת שאורגין אותה מן החבלים, ומן הסוף והגמא, וכיוצא בהן. ואין המפץ בכלל הכלים האמורין בתורה; ואף על פי כן מטמא הוא במדרס דין תורה שהרי רבה הכתוב "כל-המשכב" (ויקרא טו, ד; ויקרא טו, כד; ויקרא טו, כו), וזה ראוי למשכב ועשוי לו.

ב. וכן מטמא במת ובשאר טמאות מדבריהם, ככל פשוטי כלי עץ כמו שבארנו; וזה כלל גדול, שכל המטמא במדרס מטמא בשאר טמאות.

ג. כבר בארנו שהבגד מטמא בשלוש על שלוש בשאר טמאות, ובשלושה טפחים על שלושה טפחים למדרס.

ד. השק, שעורו ארבעה טפחים על ארבעה טפחים; העור, חמשה טפחים על חמשה טפחים; המפץ, ששה טפחים על ששה טפחים: בין למדרס, בין לשאר הטמאות. ופחות מן השעורין האלו, טהור מכלום.

ה. במה דברים אמורים, בקרע אחד מהן שנקרע בלא כונה. אבל הקוצץ בכונה וקצע אפלו טפח על טפח למושב, או שלושה טפחים על שלושה טפחים למשכב הרי זה מטמא במדרס: בין שהיה הטפח על טפח שקצע או השלושה על שלושה, בגד או שק או עור או מפץ.

ו. וכן המקצע מאחד מהן לאחיזה כדי שיאחז בו בידו, כדרך שעושין קוצצי תאנים שלא יזקו אצבעותיהן הרי זה טמא בכל שהוא: והוא, שלא יהיה פחות משלוש על שלוש שכל פחות משלוש אצבעות, טהור מכלום.

ז. המחבר שני טפחים מן הבגד וטפח מן השק, שלושה מן השק ואחד מן העור, ארבעה מן העור ואחד מן המפץ הרי זה טהור מן המדרס; אבל אם חבר חמשה טפחים מן המפץ ואחד מן העור, ארבעה מן העור ואחד מן השק, שלושה מן השק ואחד מן הבגד הרי זה טמא מדרס. זה הכלל כל שהשלים שעורו בחמור ממנו, טמא; השלימו מן הקל, טהור.

ח. בלויי נפה וכברה שהתקינן לשייבה, טהורין; ואינן מקבלין טמאה עד שיקצע אותן, ואחר כך יהיו כמפץ.

ט. חלוק שלקטן אינו מטמא במדרס, עד שיהיה בו כשעור שלושה טפחים על שלושה טפחים; ונמדד כפול כבירתו. ואלו נמדדין כפולין: בגדים שמלבישין בהן על הרגלים, ועל השוקים, ואת הראש, והמכנסים, והכובע, וכיס שלפנדה. ומטלית שטליה על השפה אם פשוטה, נמדדת פשוטה; ואם כפולה, נמדדת כפולה.

י. הבגד שארג בו שלושה על שלושה, ונטמא במדרס, ואחר כך השלים את כל הבגד הבגד כלו מדרס; נטל חוט אחד מתחלתו, טהור מן המדרס, אבל טמא מגע מדרס, והרי הוא ראשון ככלי שנגע במדרס. נטל חוט אחד מתחלתו, ואחר כך השלים את כל הבגד כל הבגד טמא מגע מדרס.

יא. וכן בגד שארג בו שלוש אצבעות על שלוש אצבעות, ונטמא במת, ואחר כך השלים עליו את כל הבגד הבגד כלו

טָמֵא מֵת; נָטַל חוּט אֶחָד מִתַּחֲלָתוֹ טָהוֹר מִטָּמֵא מֵת, אָבֵל טָמֵא מִגַּע טָמֵא מֵת. נָטַל חוּט אֶחָד מִתַּחֲלָתוֹ, וְאַחֵר כֶּךָ הַשְּׁלִים אֶת כָּל הַבְּגָד הַכֹּל טָהוֹר.

יב. וְלָמָּה יִהְיֶה הַכֹּל טָהוֹר מִפְּנֵי שְׁאֲמְרוּ שְׁלוֹשׁ עַל שְׁלוֹשׁ שְׁנֵת־מַעֲטָה, טָהוֹרָה מִכָּלֹם. אָבֵל שְׁלוֹשָׁה עַל שְׁלוֹשָׁה שְׁנֵת־מַעֲטָה אַף עַל פִּי שְׁטָהֳרָה מִן הַמִּדְרָס, הֲרִי הִיא טָמְאָה בְּכָל הַטָּמְאוֹת.

יג. מְטָלִית שֶׁהִיא מִדְרָס, וְטָלְאָה עַל הַקֶּפֶה אוֹ עַל הָעוֹר נַעֲשֶׂה הַכֹּל רֹאשׁוֹן לְטָמְאָה; הַפְּרִישׁ אֶת הַמְטָלִית הֲרִי הַקֶּפֶה אוֹ הָעוֹר רֹאשׁוֹן, מִפְּנֵי שֶׁנִּגְעוּ בַּמִּדְרָס. וְהַמְטָלִית טָהוֹרָה שְׁפִיּוֹן שְׁטָלְיָה וְהַפְּרִישָׁה, בְּטָלָה.

יד. טָלְיָה עַל הַבְּגָד אוֹ עַל הַשֶּׁק נַעֲשֶׂה הַכֹּל מִדְרָס, וְהֲרִי הַכֹּל אָב טָמְאָה. הַפְּרִישָׁה הֲרִי הַבְּגָד אוֹ הַשֶּׁק רֹאשׁוֹן, שֶׁהֲרִי נִגַּע בַּמִּדְרָס; וְהַמְטָלִית אָב טָמְאָה כְּשֶׁהִיתָה, שְׁאִינָה בְּטָלָה עַל הָאָרֶיג.

טו. תִּפְרַר הַמְטָלִית עַל הַבְּגָד כְּשֶׁטָלְיָה מְרוּחַ אַחַת אוֹ מִשְׁתֵּי רוּחוֹת כְּמִין גַּם אֵינָה חֲבוּר, וְלֹא נַעֲשֶׂה הַכֹּל אָב אֲלֹא מִגַּע מִדְרָס בְּלָבָד; תִּפְרָה מִשְׁתֵּי רוּחוֹת זֶה כְּנֶגֶד זֶה הֲרִי הִיא חֲבוּר, וְנַעֲשֶׂה הַכֹּל אָב.

טז. שְׁלוֹשָׁה עַל שְׁלוֹשָׁה שְׁנֵטְמָא בַּמִּדְרָס, וְאַחֵר כֶּךָ נִחְלַק טָהַר מִן הַמִּדְרָס; וְאִין בִּקְרָעִים אֵלּוֹ טָמְאָה כָּלֵל, וְהֲרִי הֵן כְּשִׁבְרֵי כְּלִי שְׁנֵטְמָא. אָבֵל בְּגָד שְׁנֵטְמָא בַּמִּדְרָס, וְקָרַע מִמֶּנּוּ שְׁלוֹשׁ אַצְבָּעוֹת עַל שְׁלוֹשׁ אַצְבָּעוֹת אוֹתוֹ הִקְרַע טָהַר מִן הַמִּדְרָס, אָבֵל טָמֵא בְּמִגַּע מִדְרָס, שְׁבַעַת פְּרִישָׁתוֹ מִן הַבְּגָד הַגָּדוֹל, נְטָמָא בְּמִגַּעוֹ.

יז. סָדִין שְׁנֵטְמָא בַּמִּדְרָס, וְאַחֵר כֶּךָ עָשְׂהוּ פְּרִכַת טָהַר מִן הַמִּדְרָס. וּמֵאִימָתִי הִיא טָהֳרָתוֹ מִן הַמִּדְרָס, מִשִּׁיקְשׁוֹר בּוֹ הַלּוּלָאוֹת שֶׁהוּא נִתְּלָה בָּהֶן כְּשֶׁאֵר הַפְּרוּכּוֹת.

יח. טָלִית שֶׁהִיא מִדְרָס, וְהַטְּבִילָה, וְקָדָם שִׁיעָרִיב שְׁמָשָׁה הִתְחִיל לְקָרַע מִמֶּנּוּ קָרַע פִּיּוֹן שֶׁנִּקְרַע בָּהּ רַבָּה, שׁוֹב אֵינָה חֲבוּר וְטָהֳרָה כָּלָה: אַף עַל פִּי שֶׁעֲדִין נִשְׁתַּיַּר בָּהּ כְּדֵי מַעֲפָרֶת שְׁלֹא נִקְרַע, שֶׁהֲרִי הוּא קוֹרֵעַ וְהוֹלֵךְ. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בְּטַבּוּלַת יוֹם: פִּיּוֹן שְׁלֹא חָס עָלֶיהָ לְהַטְּבִילָה, כֶּךָ לֹא יָחוּס לְקָרַע אֶת כָּלָה; וְלִפְיֶכָּךְ טָהֳרָה כָּלָה.